

חיל שריון
נפל ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.06.1982)
בן 39 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי חולון

סמל ראשון
**עמרם (ארמונד)
דדון
בן איזה ואברהם**

סיפור חייו

בן איזה ז"ל ואברהם, נולד ביום כ"ח באב תש"ג (29.8.1943) בקזבלנקה שבמרוקו. עמרם למד בבית-ספר יסודי בעירו, ובשנת 1959 עלתה המשפחה לארץ. תחילה גרו עמרם ומשפחתו בעירת העולים מעלות שבגליל ועסקו בחקלאות, אולם לא לאורך זמן. כיוון שבמרוקו היה למשפחה עסק של נעליים והם שאפו להמשיך בו גם בארץ, עזבו את מעלות והשתקעו ביפו. בעיר זו עסקו כל בני המשפחה בייצור נעליים.

עמרם גויס לצה"ל בתחילת ינואר 1961, הוצב בנח"ל ובמסגרתו עבר את הטירונות, קורס לוחמים וקורס צניחה.

לאחר ששוחרר משירות סדיר, נתקבל עמרם לעבודה ככרטיסן ב"דן" ולאחר שנה אחת חזר לעסוק יחד עם אחיו בייצור נעליים. בשנת 1965, הוא נשא לאשה את חברתו רחל. חודש לאחר שנולד בנם הבכור, פרצה מלחמת ששת הימים ועמרם נקרא לשירות מילואים, הפעם בחיל-השריון.

במסגרת שירות המילואים קודם עמרם בדרגה, והגיע לדרגת סמל-ראשון. בהמלצות לקידומו ציינו מפקדיו, כי הוא "חייל ותיק, מקצועי וממושמע". במלחמת יום-הכיפורים היה עמרם בין הכוחות שחצו ראשונים את תעלת סואץ. עמרם אהב את חיי הצבא, היה מופיע לשירות מילואים כשנעליו מבריקות, מדיו מגוהצים ועליהם מתנוססים אותות מערכת ששת הימים ומערכת יום-הכיפורים.

עסקי הנעליים שלו הלכו והתרחבו, והוא פתח לו שתי חנויות, האחת ביפו והשניה בבת-ים. גם משפחתו גדלה, ונולדו לו עוד בן ושתי בנות. עמרם היה מעורה בחיי הקהילה ובעדת יוצאי מרוקו בבת-ים, ונמנה עם הראשונים שתרמו להקמת בית-הכנסת "מורשת אבות" של יוצאי מרוקו.

כמה ימים לאחר פרוץ מלחמת שלום הגליל, נקרא עמרם לשירות מילואים. ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.6.1982), נפל סמל-ראשון עמרם בקרב, בעת ניסיון לחלץ כוח צה"ל שכותר על-ידי הסורים. עמרם הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בחולון. הוא השאיר אחריו אשה, שני בנים ושתי בנות, אב משותק, ארבעה אחים ואחות.

(דף זה חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

